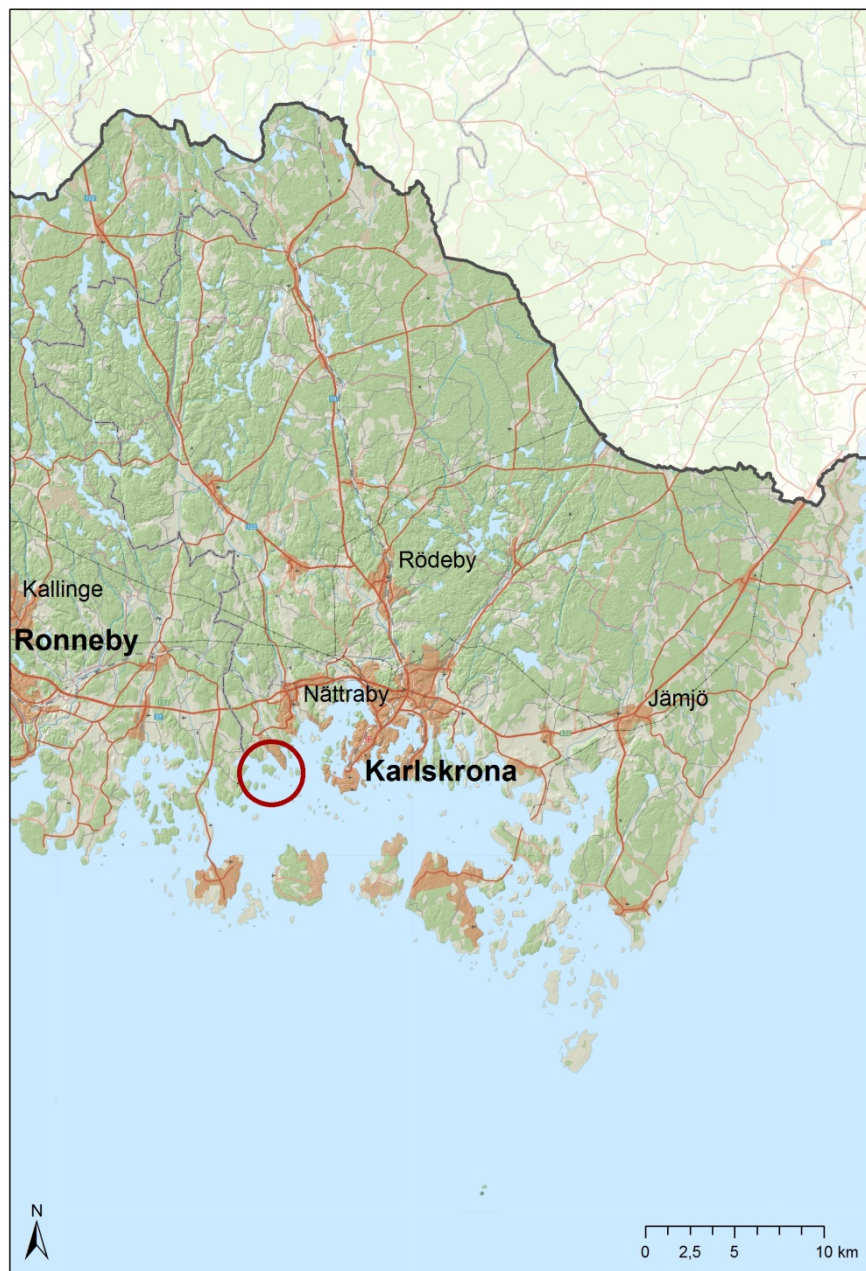

LÄNSSTYRELSEN
BLEKINGE LÄN

Bevarandeplan för Natura 2000-område

SE0410092 Haglö

Natura 2000

Natura 2000 är ett ekologiskt nätverk av värdefulla naturområden inom EU. Utpekande av Natura 2000-områden bygger på krav som finns i EUs fågeldirektiv och art- och habitatdirektiv. Syftet är att hejda utrotning av vilda djur och växter och att hindra att deras livsmiljöer förstörs. Alla medlemsländer ska peka ut områden dels för fåglar som anges i EUs fågeldirektiv, dels för naturtyper och arter som anges i art- och habitatdirektivet. Genom utpekandet åtar sig länderna att de utpekade värdena i områdena ska bevaras långsiktigt. Natura 2000-nätverket är en av hörnstenarna i EUs arbete för att bevara biologisk mångfald. I fågeldirektivet och habitatdirektivet listas 170 naturtyper och sammanlagt cirka 900 växt- och djurarter som särskilt värdefulla. 90 av naturtyperna och drygt 100 av djur- och växtarterna i habitatdirektivets bilaga 1 och 2 finns i Sverige. Därtill häckar regelbundet cirka 60 av fågeldirektivets fåglar i vårt land.

Bevarandeplaner

För varje Natura 2000-område ska Länsstyrelsen ta fram en beskrivning. Detta ska göras i särskilda bevarandeplaner eller i en skötselplan om området även är naturreservat. I planen ska det finnas en beskrivning av området med bevarandesyfte, bevarandemål och beskrivningar av de naturtyper och arter som ska bevaras och bidra till gynnsam bevarandestatus. Hot mot Natura 2000-områdets arter och naturtyper, och behov av bevarandeåtgärder, till exempel skydd eller skötsel, ska beskrivas. Informationen ska underlätta förvaltningen av området och tillståndsprövningar enligt miljöbalken.

Bevarandeplanen ska fastställas av Länsstyrelsen, som även är ytterst ansvarig för att målsättningen med området uppfylls. Bevarandeplanen ska revideras när ny kunskap tillkommer eller när förutsättningar för området ändras. Den ska tas fram och hållas aktuell i dialog med berörda intressenter, och det är värdefullt om den som har ny information kontakter Länsstyrelsen. Bevarandeplanen är inte ett juridiskt bindande dokument. För formell reglering av skydd eller skötsel kan andra beslut behövas, till exempel skyddsbeslut för naturreservat. Föreskrifter enligt eventuella skyddsbeslut gäller parallellt med den tillståndsplikt som gäller inom Natura 2000.

Tillståndsplikt och samråd

För att inte skada naturvärden krävs tillstånd för verksamheter eller åtgärder som på ett betydande sätt kan påverka miljön i ett Natura 2000-område. Det kan även gälla åtgärder utanför Natura 2000-området, om de kan påverka miljön i området. Detta regleras i miljöbalken (7 kap. 27-29§§). Då det kan vara svårt att avgöra vilka åtgärder som på ett betydande sätt kan påverka naturvärden behöver man samråda med Länsstyrelsen före genomförandet. Vid skogsbruksåtgärder hålls samråd med Skogsstyrelsen. Mer information finns hos Länsstyrelsen, läs på webben eller kontakta en handläggare.

Kartor

Information om naturtypers utbredning och arter i ett enskilt område går att hitta med hjälp av kartverktyget Skyddad natur. Det kan nås på Naturvårdsverkets hemsida genom att söka på ”kartverktyget skyddad natur”. Det finns även möjlighet att ladda ner naturtypskartan som shape-fil. För mer information se Länsstyrelsens hemsida.

**LÄNSSTYRELSEN
BLEKINGE LÄN**

Jonas Warhammar

Bevarandeplan för Natura 2000-området**SE0410092 Haglö**

Kommun: Karlskrona

Områdets totala areal: 160,6 ha

Bevarandeplanen uppdaterad av Länsstyrelsen: 2016-10-12

Bevarandeplanen fastställd av Länsstyrelsen: 2016-12-21

Markägarförhållanden:

Kommun

Regeringsbeslut, historik:

SPA: Nej, pSCI: 1998-12-01, SCI: 2004-12-01, SAC: 2011-03-01, regeringsbeslut
M2010/4648/Nm**Naturtyper och arter som ska bevaras i området:**Naturtyper och arter enligt art- och habitatdirektivet samt fågeldirektivet:

1160 - Stora vikar och sund

6270 - Silikatgräsmarker

9070 - Trädklädd betesmark

1083 - Ekoxe, *Lucanus cervus*1084 - Läderbagge, *Osmoderma eremita***Bevarandesyfte**

Det överordnade bevarandesyftet för Natura 2000-nätverket är att bidra till bevarandet av biologisk mångfald genom att bibehålla eller återskapa gynnsam bevarandestatus för de naturtyper och arter som omfattas av EUs fågeldirektiv eller art- och habitatdirektiv. För det enskilda Natura 2000-området är syftet att bevara eller återställa ett gynnsamt tillstånd för de naturtyper eller arter som utgjort grund för utpekandet av området. Haglö bidrar till att uppfylla miljömålen Hav i balans samt levande kust och skärgård, Ett rikt odlingslandskap och Ett rikt växt- och djurliv.

Det främsta bevarandesyftet med detta område är att bevara områdets ekhagmarker och läderbagge som här har ett av sina starkaste fästen i länet. Ekhagmarkerna med läderbagge är viktiga för artens regionala bevarande, men även andra naturvärden är kopplade till ekarna som har en rik förekomst av rödlistade lavar och svampar. Haglö är omgiven av grunda vattenområden med en mosaikartad botten som består av såväl sten som grus och sand. Här finns

bottenlevande växt- och djursamhällen som bidrar till att den marina miljön utgör viktiga lek- och uppväxtområden för fisk med regional betydelse för rekrytering av bland annat abborre och gädda. Natura 2000-området syftar till att bevara en artrik marin miljö för såväl flora som fauna.

Natura 2000-området Haglö ingår i Lövskogskusten, Blekinges kustnära ädellövskogar. Lövskogskusten innehåller landskap och biologiska värden av internationell, nationell och regional betydelse. Området karaktäriseras av ädellövskogar och betade ekhagar som når ända ut till havet. Det milda, kustpräglade klimatet har skapat unika förutsättningar för en rik biologisk mångfald.

Beskrivning av området

Haglö med omgivande öar har historiskt ingått i Johannishus herrgårdslandskap, vilket innebär att Haglö är präglad av ett gammalt eklandskap med många gamla och grova ekar varav flera är döda träd och hålträd. Största delen av Haglö består av öppnare ekhagmark, men det finns även mer buskrik ekhagmark i sydvästra delen, täta enbestånd på hållmarkerna och mer lövskogliknande miljöer i den östra delen. I det ekdominerade trädsiktet finns mindre förekomster av björk, apel, rönn, avenbok, fågelbär, ask, asp, lind, tall och gran. Al tillkommer längs stränderna på fuktig mark. Busksiktet utgörs främst av björnbär, slån, en och hagtorn. Hela Haglö är klassat som nyckelbiotop.

Vid inventering av Haglös träd år 2008 klassades drygt 1200 träd som skyddsvärda (grova, gamla, hålträd eller döda träd) och ett stort antal arter är kopplade till dessa. På 600 av träden noterades signalarter och/eller rödlistade arter. Bland förekommande arter kan nämnas de rödlistade arterna läderbagge, ädelguldbagge, bokblombock, ljusfläckig vedsvampbagge, tårticka, korallticka, oxtungssvamp, liten sönderfallslav, gammelekslav och grå skärelav. Läderbaggen anses här ha sitt starkaste fäste i Blekinge och år 2008 noterades läderbagge (spillning eller fragment) i 44 av träden, men förmodligen förekommer den i fler än så.

Fågellivet på ön är rikt med arter främst knutna till äldre träd och täta busksnår. Exempel på observerade fågelarter är gröngöling, nattskär, näktergal och gök.

De marina områdena kring Haglö uppvisar en mosaik av grunda mjuk- och hårdbottnar och dessa varierande bottenförhållanden möjliggör livsmiljöer för en mångfald av djur och växter. Särskilt de grunda vikarna är betydelsefulla födosöks-, och reproduktionslokaler för fiskarter som gädda, mört, benlöja och abborre. Vattenområdet är också betydelsefullt som uppehållsplat för sjöfåglar som till exempel knölsvan, skäggdopping samt sothöns.

Havsmiljöförordningen omfattar allt havsvatten, och ett system för att bedöma miljöstatus är under utveckling. Den inledande bedömningen (2012) indikerar att god miljöstatus inte uppnås i Östersjön. Vattenförvaltningsförordningen omfattar kustvatten (ut till en nautisk mil utanför baslinjen) och den ekologiska statusen i området är bedömd som otillfredställande på grund av övergödning och miljögifter (2013).

Inom ramen för LIFE-projektet Bridging the Gap kommer under åren 2016-2021 åtgärder att genomföras inom Haglö med syfte att gynna ekar och arter knutna till ekmiljöer. Åtgärderna kommer främst bestå av röjningar och naturvårdshuggningar i trädklädda betesmarker.

Vad kan påverka negativt

Betesmarker och ekoxe

- Tillskottutfodring av djuren ger indirekt näringstillförsel till marken och missgynnar den konkurrenssvaga floran.
- Minskad eller upphörd hävd leder på sikt till igenväxning och en utarmning av den hävdgynnade floran och faunan.

- Igenväxning i ekdominerade miljöer med ljus- och värmekrävande arter, kan ge en ändrad trädslagssammansättning och andra arter då miljön blir slutnare än tidigare. Grova eller gamla träd, främst ek, kan skuggas ihjäl i förtid om andra träd tillåts växa upp i kronorna.
- Bristande trädkontinuitet leder på sikt till att ersättningsträd saknas när de gamla träden dör. Föryngring av ek är förutsättning för framtida jätteträd och kontinuitet av grova träd.
- Läderbagge och ekoxe hotas av att glesa bestånd med gamla ädellövträd generellt blir allt mer sällsynta, samt av att grov, död ved minskar i markerna. Långa avstånd mellan värdefulla livsmiljöer minskar dess spridningsmöjligheter och möjlighet till genutbyte med andra populationer. Då förekomsten av arterna är isolerad är det nödvändigt att vid åtgärder eller planering av landskapet runt Natura 2000 ta hänsyn till möjligheten att minska isolering/fragmentering.
- Allt för omfattande restaureringsåtgärder i form av röjningar och naturvårdshuggningar i havsnära, vindutsatta lägen. Träd- och buskridåer gör att mikroklimatet skyddas från kylande vindar från havet, särskilt på våren då solen inte värmer lika mycket som på sommaren.

Marina miljöer:

- Övergödning orsakad av näringsläckage. Effekter av övergödningen kan innebära minskat siktdjup, minskad djuputbredning av makroalger, kvävande algmattor, syrebrist och ändrad artsammansättning.
- Mänsklig påverkan som till exempel byggnation, dumpning, muddring, båttrafik (svall, ljud, ankring, grumling), mineral/sand/sten-utvinning, utsläpp av olja och kemikalier kan också inverka negativt på den marina miljön.
- För stort uttag av fisk och bifångster i fisket kan påverka artsammansättningen och hela ekosystemet.
- Främmande arter, så som svartmunnad smörbult, kan påverka artsammansättningen.
- Marint avfall, inklusive dess nedbrytningsprodukter, kan orsaka skada på ekosystemet.

Bevarandeåtgärder

För att inte skada naturvärden krävs tillstånd för verksamheter eller åtgärder som på ett betydande sätt kan påverka miljön i ett Natura 2000-område. Det kan även gälla åtgärder utanför Natura 2000-området, om de kan påverka miljön i området. Detta regleras i miljöbalken (7 kap. 27-29§§).

Skydd för området

- Miljöersättning för bevarande av betesmarker och slätterängar enligt Miljö- och landsbygdsprogrammet år 2014-2020 finns i området.
- Ekoxe är fridlyst enligt 6 § Artskyddsförordningen (2007:845), vilket innebär att det är förbjudet att döda, skada, fånga eller på annat sätt samla in exemplar eller att ta bort eller skada ägg, rom, larver eller bon.
- Läderbagge är fridlyst enligt 4 § Artskyddsförordningen (2007:845). Det innebär att det är förbjudet att avsiktligt fånga, döda eller störa djur samt ta bort eller skada ägg, rom, larver eller bon. Det är också förbjudet att skada eller förstöra djurens fortplantningsområden eller viloplats, vilket innebär att inte bara arten, utan även dess livsmiljö under alla levnadsstadier är skyddad.
- Strandskydd gäller enligt 7 kap. 13-18 §§ miljöbalken. Strandskydd gäller generellt 100 meter från strandlinjen (ut i vattnet och inåt land). Länsstyrelsen får i det enskilda fallet besluta att utvidga strandskyddsområdet till högst 300 meter från strandlinjen, om det behövs för att säkerställa något av strandskyddets syften. Inom Haglö har Länsstyrelsen 2015 beslutat om utökat strandskydd till upp till 300 meter.
- Vattendirektivet. Miljökvalitetsnormer för vatten fastställs med stöd av 5 kap MB, enligt vattenförvaltningsförordningen och Havs- och vattenmyndighetens författningssamling, HVMFS 2013:19. Normerna ställer krav på vattnets kvalitet.
- Havsmiljödirektivet. Miljökvalitetsnormer för marin miljö fastställs med stöd av 5 kap MB,

enligt havsmiljöförordningen och Havs- och vattenmyndighetens författningssamling, HVMFS 2012:18. Förordningen syftar till att upprätthålla eller nå en god miljöstatus i havsmiljön.
- Sveriges åtaganden inom HELCOM, Baltic Sea Action Plan, aktionsplan för Östersjön.

Behov av skötselåtgärder

Ett område i östra delen har restaureringsbehov vilket består av friställning av äldre och yngre ek samt försiktig utglesning av busk- och trädsikt. Några örnbräkenbestånd på ön behöver bekämpas så att det inte breder ut sig. I vissa delar saknas yngre efterträdare av ek och för yngningen av ekbeståndet är nödvändig, exempelvis genom att vissa buskage tillåts växa upp eller att mindre områden stängslas in.

Den marina miljön behöver inventeras. Kunskap om marina arter och naturvärden behöver stärkas.

Uppföljning av naturtyper och arter

Länsstyrelsen ansvarar för att uppföljning av bevarandemål genomförs. Uppföljningen ska ske enligt de manualer för skyddade områden som har tagits fram av Naturvårdsverket. Mätbara mål, så kallade målindikatorer, ska registreras i databasen SkötselDOS. Dessa målindikatorer följs sedan upp. Målsättningen är att kunna se om de bevarandemål som satts upp i bevarandeplaner och skötselplaner uppfylls, att skötseln fungerar och att Natura 2000 - naturtyperna och arterna har gynnsamt tillstånd.

Naturtyper och arter enligt art- och habitatdirektivet samt fågeldirektivet:

1160 - Stora vikar och sund

Areal: 121,5 ha. Arealen fastställd i regeringsbeslut

Beskrivning

Stora grunda vikar och sund är större havsvikar skyddade från kraftig vågexponering. Botten kan vara mjuk- eller hårbotten men är ofta mosaikartad med artrika växt- och djursamhällen. Vikarna bör präglas av god vattenkvalitet, naturlig vattenomsättning, variation av bottensediment, artrik vegetation och naturlig artsammansättning. Naturtypen är ofta värdefull som reproduktionslokal för fiskarter som till exempel gädda, abborre, mört, löja och sik.

De grunda området runt Haglö är skyddat från vågor och vind och ett attraktivt friluftsområde för fiske, bad och båtutrustning. Den marina florans och faunan i området är inte närmare känd och bör inventeras, men det är troligt att vegetationen är rik och endast måttligt övervuxen med trådalger. Högvuxna typiska arter som borstnate, axslinga, hornsärv och kransalger bidrar till en gynnsam miljö för fiskyngel.

Bevarandemål

Arealen stora vikar och sund ska vara minst 121,5 ha. Området präglas av mjukbotten med inslag av sten och grus. Vegetation och epifauna (djur som rör sig på botten) ska vara artrik. Utbredningen av de typiska arterna borstnate, hornsärv och axslinga ska vara stabil eller öka. Områdets förutsättning som reproduktions- och uppväxtområde för fisk som gädda, abborre och sik ska vara god. Ekosystemet ska vara i balans med förekomst av rovfisk, såsom gädda och abborre.

Vattenkvaliteten ska vara god och den antropogena belastningen i form av fysiska skador av till exempel bebyggelse och bryggor, utsläpp och läckage av övergödande näringsämnen, olja och kemikalier samt onaturlig grumling ska vara försumbar. Ekologisk status enligt vattenförvaltningsförordningen ska vara minst god och får inte försämrats.

Bevarandetillstånd

Bevarandetillståndet bedöms som ordinärt. Vattenkvaliteten behöver förbättras genom åtgärder mot övergödning. Det är önskvärt med en inventering av områdets vegetation.

6270 - Silikatgräsmarker

Areal: 1,6 ha. Arealen fastställd i regeringsbeslut

Beskrivning

Liten silikatgräsmark på Haglöholme. Buskskiktet som delvis är tätt består bland annat av hagtorn och slån men domineras av en. Bland hävdgynnade arter märks gulkämpar, gåsört och stagg. Hällmarker sätter prägel på ön och närmast havet finns smala remsor med havsstrandäng.

Bevarandemål

Områdets silikatgräsmarker ska vara minst 1,6 hektar. Gräsmarken ska vara hävdad och präglad av bete. Områdets kärlväxtflora ska karaktäriseras av hävdgynnade arter. Betesmarken ska vara öppen med ett visst inslag av träd och buskar som en, ek, hagtorn och nyponros. Träd, buskar, sly eller ohävdsarter som kan bedömas som igenväxningsvegetation ska vara liten.

Bevarandetillstånd

Bevarandetillståndet i området bedöms som ordinärt. Vissa igenväxta deler behöver röjas.

9070 - Trädklädd betesmark

Areal: 33,6 ha. Arealen fastställd i regeringsbeslut

Beskrivning

Trädklädd torr-frisk ekhagmark med lång kontinuitet av bete. Största delen av Haglö består av öppnare ekhagmark, men det finns även mer buskrik ekhagmark i sydvästra delen, täta enbestånd på hållmarkerna och mer lövskogsliknande miljöer i den östra delen. Andelen grova och äldre ekar är stor. I naturtypen förekommer flera rödlistade lavar, vedlevande svampar och skalbaggar.

Bevarandemål

Arealen trädklädd betesmark ska vara minst 33,6 hektar. Bete ska påverka betesmarkens dynamik och struktur. Det ska finnas gamla träd och förnygring av nya träd som efterträdare av ek. Trädskiktet ska vara olikåldrigt och flerskiktat. Det ska finnas ett buskskikt med olika växtarter exempelvis hagtorn, slån och ros. Det ska finnas gamla träd, liggande död ved och stubbar, stående döda eller döende träd, död ved i olika former inklusive levande träd med döda träddelar, hålträd, gamla träd med grov bark, skador, håligheter, mulm eller döda delar. Solexponerade, varma och vindskyddade miljöer och strukturer ska förekomma i en mosaik av täta respektive öppna och glest trädklädda delar, samt bryn. Gran och sly eller ungträd ska inte tillåtas skada de biologiskt gamla och värdefulla träden i området. Det ska finnas förekomster av vedlevande lavar och svampar som ekkticka, oxtungsvanp, gammelekslav, grå skärelev, rostfläck matt pricklav och liten sönderfallslav.

Bevarandetillstånd

Bevarandetillståndet bedöms som ordinärt till gott. Ett delområde på östra sidan av ön har restaureringsbehov, naturvårdshuggning och viss gallring bör ske för att friställa grova och äldre träd och dess efterträdare.

1083 - Ekoxe, *Lucanus cervus*

Artens förekomst är fastställd i regeringsbeslut.

Beskrivning

Ekoxen är värmekrävande och förekommer ofta i sydsluttningar, företrädesvis glesa, soliga sådana som till exempel trädbevuxna hagmarker och gamla ekskogar. Larvutvecklingen sker främst i ek, men har även konstaterats i bok, björk, lönn och hassel.

Arten utvecklas i döda, underjordiska delar av olika lövträd, främst ek. Larverna ligger ofta i jorden och gnager på döda rotdelar även på levande träd. Larver är dessutom vid upprepade tillfällen påträffade under marken på liggande ekstockar, där de gnager på de mot marken vända delarna.

Larvutvecklingen är lång och anses kunna sträcka sig över fem år. Förpuppningen sker i en hönsäggstor kokong. De fullbildade skalbaggarna kläcks i mitten av juni, då flyger hanarna omkring för att leta efter honor. Hanarna lever under ganska kort tid (ett par veckor) medan honorna kan påträffas in i början av augusti. Arten flyger i skymningen och lockas av sav som sipprar ut från ekstammar.

Arten gynnas av betesdrift och plockhuggning eller motsvarande ingrepp som skapar substrat och håller marken glest och luckigt trädbevuxen, samt ger god möjlighet för ljuskrävande träd som ek att förnyra sig. Arten är inte rödlistad i Sverige, utan bedöms som livskraftig. Blekinge kan betraktas som ett av de viktigaste fästena i den nordliga delen av utbredningsområdet i Europa. Förutom i Blekinge, Kalmar län, och i eklandskapet söder om Linköping, är ekoxen sällsynt. Arten missgynnas av igenväxning av glesa bestånd av gamla ädellövträd, samt av en minskad tillgång på död, grov ved i skogslandskapet.

Bevarandemål

Ekoxe ska förekomma i området. Trädklädd betesmark, som är ekoxens livsmiljö, ska bibehållas i gynnsamt tillstånd enligt de bevarandemål som är formulerade för denna.

Bevarandetillstånd

Bevarandetillståndet för ekoxe bedöms som gott, men viss restaurering i den östra delen kan behövas, samt att förnyringen av ek säkras för att behålla kontinuiteten av grova träd.

1084 - Läderbagge, *Osmoderma eremita*

Artens förekomst är fastställd i regeringsbeslut.

Beskrivning

Läderbagge är knuten till äldre ihåliga lövträd med mulm (löst material som till största delen består av nedbruten ved). I Sverige förekommer den främst i ek, men även i ask, lind, bok och andra lövträd. Läderbaggens livsmiljöer utgörs av trädbärande hagmarker, alléer och parker, men ibland även av mer slutna ekdominerade bestånd. God solexponering påverkar mikroklimatet inne i hålträden, och läderbaggen föredrar träd som står fristående eller halvöppet. Läderbaggen förekommer endast i områden med mycket gamla ädellövträd och indikerar genom sin förekomst att miljön är mycket värdefull och att artrikedomen av andra vedlevande skalbaggar är hög. I Blekinge förekommer läderbaggen kustnära i hela länet, med en koncentration av lokaler mellan Ronneby och en bit öster om Karlskrona. Detta område, där Haglö ingår, ses som en nationell värdeattrakt för läderbaggen, som är särskilt viktigt att prioritera i arbetet med att bevara arten.

Larven lever inne i stamhåligheternas mulm, där de gnager på den omgivande fastare döda veden. Arten kan stanna mycket länge i samma träd, vilket gör att stora mängder av de karaktäristiska ekskrementerna efter hand ansamlas inuti träden. Larvutvecklingen tar i Sverige 3-4 år. Förpuppningen sker under sommaren i en ganska fast kokong i stamhåligheterna. Den fullbildade skalbaggen lever upp till en månad och påträffas i juli och augusti. Ibland kan de ses krypa på stammarna, men oftast uppehåller de sig inne i hålträden.

Läderbagge har begränsad spridningsbenägenhet och de flesta individer stannar under hela sin livstid i det träd där de kläckts. Den längsta dokumenterade sträcka som arten förflyttat sig är i Sverige 500 meter. De flesta förflyttningar som görs är dock korta, 50-100 meter, trots att lämpliga träd finns på längre avstånd. Om avstånden är längre mellan lämpliga hålträd får isoleringseffekten stor betydelse för artens förekomstmönster.

Arten gynnas av betesdrift och plockhuggning eller motsvarande ingrepp som håller trädskiftet gles och luckigt, med god möjlighet för ljuskrävande träd som ek att utveckla mulmträd och att föryngra sig. Läderbaggen är rödlistad som nära hotad, och missgynnas av flera orsaker, bland annat igenväxning och en bruten kontinuitet av jätteträd.

Många fynd av läderbagge på Haglö har rapporterats till Artportalen under 90-talet och 2000-talet. Fynden har gjorts i träd spritt över hela ön, och de har varit i form av både spillning, fragment och levande exemplar.

Bevarandemål

Läderbagge ska förekomma i flera träd inom hela området. Trädklädd betesmark, som är läderbaggens livsmiljö, ska bibehållas i gynnsamt tillstånd enligt de bevarandemål som är formulerade för denna.

Bevarandetillstånd

Bevarandetillståndet för läderbagge bedöms som mycket gott, men viss restaurering i den östra delen kan behövas, samt att föryngringen av ek säkras för att behålla kontinuiteten av grova träd.

Dokumentation

- ArtDatabanken 2015. Rödlistade arter i Sverige 2015. ArtDatabanken SLU, Uppsala.
- HELCOM. 2007. Baltic Sea Action Plan, www.helcom.fi
- Jordbruksverket 2004. Ängs- och betesmarksinventering. Tillgänglig:
<https://etjanst.sjv.se/tuvaut/site/webapp/tuvaut.html>
- Länsstyrelsen i Blekinge län. 1993. Ängar och hagar i Karlskrona.
- Länsstyrelsen i Blekinge län. 2008. Inventering av skyddsvärda träd – Objektssammanfattning Haglö. Opublicerad rapport.
- Länsstyrelsen i Blekinge län. 2015. Beslut om utvidgat strandskydd för Karlskrona kommuns kust och skärgård, Blekinge län, Dnr 511-2099-2014
- Naturvårdsverket 2011. Vägledning för de svenska arterna i habitatdirektivets bilaga 2. Dnr NV-01162-10.
- Naturvårdsverket 2011. Vägledning för de svenska naturtyperna i habitatdirektivets bilaga 1. Dnr NV-04493-11.
- Rikets allmänna kartverk 1915-1919. Häradsekonomiska kartan, Blekinge Hasslö (39) & Nättraby (36). Digitalt material © Lantmäteriet.
- VISS VattenInformationsSystem Sverige, www.viss.lansstyrelsen.se (uttag 2016-08-01).

Bilagor

Bilaga 1. Områdeskarta

Natura 2000 - SE0410092 Haglö

